
KISÄLLIT kertovat

ja vähän muustakin

Julkaisija:
OHJELMAPALVELU r.y.

Horatius:

KYLPYKULTTUURISTA

(Sävel Pallen kupletista: »Vaikka ei sitä tyhmempi heti huomaa...»)

Suomi on saunojen luvattu maa,
vaikka ei sitä tyhmempi heti huomaa.
Kylpeä omassa maassaankin saa,
vaikka ei sitä tyhmempi heti huomaa.
Kesällä kylpylää voi harrastaa,
talvella saunassa saa vastaavaa,
— saunasta avantoon voi puikahtaa,
vaikka ei sitä tyhmempi heti huomaa.

On maamme myös tuhanten järvien maa,
vaikka ei sitä tyhmempi heti huomaa.
Auringonkylvyt myös kesällä saa,
vaikka ei sitä tyhmempi heti huomaa.
Jotkut nääs joutuivat matkustamaan
etelän aurinkoon, Italiaan, —
palaten rusketusta kaljussaan,
vaikka ei sitä tyhmempi heti huomaa.

Maaherraa erästä usein ei näy,
vaikka ei sitä tyhmempi heti huomaa.
Ehkä hän Tonavan aalloilla käy,
vaikka ei sitä tyhmempi heti huomaa.
Kylpyläseuduille Romanian
näemme myös Rouva Pääjohtajan
hyvinkin monesti matkustavan,
vaikka ei sitä tyhmempi heti huomaa.

Volga myös kylpijän kiitosta saa,
vaikka ei sitä tyhmempi heti huomaa.
Monta on sinnekin matkustajaa,
vaikka ei sitä tyhmempi heti huomaa.
Hertta ja Pessi ne useimmin saa
ohittaa junassa Vainikkalaa, —
kylpy kai tarpeen lie vaatimaa,
vaikka ei sitä tyhmempi heti huomaa.

Krimi myös monelle unelma on,
vaikka ei sitä tyhmempi heti huomaa.
Päästä voi vain kera delegation,
vaikka ei sitä tyhmempi heti huomaa.
Mut Lehenin Tuure on vaatimaton,
hän etsii vain kylpyläsanatorion
Puolasta — joka niin lähellä on,
vaikka ei sitä tyhmempi heti huomaa.

On kylpyä tarjolla myös parempaa,
vaikka ei sitä tyhmempi heti huomaa.
Myöskin se kylpy on rauhoittavaa,
vaikka ei sitä tyhmempi heti huomaa.
Avantouinti se nimeltään on, —
jähdyttää kuumenneen sahajauhon,
äkkijyrkän politiikon,
vaikka ei sitä tyhmempi heti huomaa.

TERVEISIÄ ULKOMAILTA

(Sävel: »Lännen lokari»)

Hei, terveiset Suomen rannoille
minä tuon nyt kaukomailta,
kun saavun näille sannoille
minä matkoilta vaiheikkailta.
Minä seilasin Airistot, Ahvenanmaat
sekä Ruotsin rannikoita
ja pääsin kuin pääsinkin — uskoa saat —
ihan ilman vaurioita .

Minä Tukholman satamassa ensin näin,
kuinka myydään jäätelöitä.
Minä pökkäsin raitiovaunuja päin,
kun kiertelin etsien töitä.
Kas, autot ja raitsikat hurruttaa
kadun väärää laitaa tuolla,
mutta tottua siihen kuitenkin saa,
kun on maailman toisella puolla.

Sinne mennään kieliä oppimaan
— ei viisaus ojaan kaada.
Siellä tehdä voi ihan mitä vaan,
jopa jotkut lapsia saada.
Opin minäkin sentään kielen myös.
— Liekö sitten hyödyksi vainen? —
Oli naapuri nimittäin tiskaustyössä'
ihan ummikko karjalainen.
(savolainen, pohjalainen jne.)

A k s u.

KAKSI TARINAA

Kerrotaanpas miekkosista pari juttua,
ehk ei äijän naama saane harmin ruttuja,
vaikka heitä hiukan tässä soimittais
ja pieni viisu naisen suulla laulettais.

Eräs nuori miekkonen on käynyt
kosimassa:
Rukkasiin, rukkasiin tosi hankinnassa.
Mutta niinkuin aina, — epäonnistui:
— Ei rukkasia saanut, vaikka toivoi kuin.

Muuan halju kaveri taas koitti eroon
päästä,
muijastansa suulaasta ja aika iäkkäästä.
Oikeuden edessäkin nyrkkiänsä pui,
mutt' eroa ei saanut, — siksi kiukustui.

Meni siinä luokse kaverin hän
harmissaan.
Neuvoja näin oikeuteen juoksi hakemaan.
Takaisinpa palatessa murhe kuopattiin,
»kaverikin» mennyt oli naimisiin.

P i k i.

Horatius :

HISTORIIKKIA

Sävel: »Asuu nälkäkurki Afrikassa...»

Historiaa saatte kuulla tässä,
laulaen se teille kertoillaan.
Tosin Hertta ei oo räökkymässä
sopraanolla itämaisellaan...

Oli Berliinissä festivaalit,
joissa sussut kaikki suudeltiin,
syötiin hevosvainaat, hapankaalit,
— sekä joka-ainut lihottiin...

Ahkerasti on myös kauppaa käyty,
myyty »kyyhkys-vainaan postillaa»,
mutta nimillä se ei vaan täyty ,
— täytyy adressit taas uudistaa!

On rauhaa haudottu myös Koreassa,
mut pulut puhkea ei kuorestaan,
kun Atos Wirtanen ei hautomassa,
eikä maaherra myös Uudenmaan...

Ovat komuista myös likaisimmat,
käyneet kylpylöissä ulkomaan,
mutta löylytkään ei tulisimmat
likaa kyenneet vain poistamaan.

Vannottu on täällä ystävyyttä
filmifestivaalein, ynnä muin,
mutta Hertan-kerho silti syyttää,
rakit räyskyttävät vaahtosuin...

Syntymää myös juhli Otto Wille,
siellä jossain, missä lieneekin.
Kutsui aateveljet fisiitille
tutun samofaarin höyryihin...

Myöskin Faruk uuden eukon otti,
nuoren Narrimani-neitseen nai,
mutta häämatkalla sänky petti,
Faruk ennätyksen uuden sai...

Köysikulttuuri taas Unkarissa
kohonnut on täysin kunniaan.
Ken tänään suosioista uuvuksissa,
saa kuolla huomenna jo silmukkaan.

KANADAAN, KANADAAN

(Sävel I: Saarijärven Liisan alku: »Kaukaa, kaukaa kajastaa...»)

Kaukaa, kaukaa kajastaa
uuden onnen ihmemaa,
sinne kaipaen kaihoten
kauas merten taa.
Tiedot löytää lehdistä:
puute on työmiehistä.
Silloinpa houkuttaa kultamaa tuo,
kuin magneetti vetäis' sen luo:

(Sävel II: »Raatikoon, raatikoon»)

Kanadaan, Kanadaan
kaikki lähtekäämme!
Muuten kai, muuten kai
yksin tänne jäämme.
Tuonne, tuonne valtameren taa
yks' ja toinen intomielin täältä matkustaa.

Pitkä tie, pitkä tie
on jo määränpäähän,
tuuli vie, tuuli vie
kultakuumeen jäähän.
Työtä, työtä siellä tehdä saa,
Se on ainoa kultasuoni, joka pursuaa.

(Sävel III: »Vielä niitä honkia humisee»)

Vielä niitä honkia humisee
myös Suomen salomailla,
ettei tarvitse kauas mennä,
mottihommia vailla.

Vielä ne patterit kohoaa
myös Suomen pellon pieleen
ja renginpaikkoja varmaan saa,
jos farmit tulee mieleen.

A k s u.

MITÄ HUHUTAAN

(Kisällittärille)

(Sävel: »Meksikon pikajuna»)

I tyttö:

Kerron teille yksin vain:
Mitä eilen kuulla sain.
Pari muijaa keskusteli maitojonossa,
kuinka eräs Miettinen,
äijä kaksimetrinen
tyttöjä on houkutellut sormuksillansa.

Toiset:

Tula tuulan tuli tuli tei,
kenen viimeks' se roikale vei?

I tyttö, puhuen:

No, sen Henttusen Kaisan.

II tyttö: Mutt' ei siinä kaikki oo,

Ottakos kuullunna kummempoo:
Ahosennii Ellille on tullu kukkia.
Eikö tuo lie sama mies,
joka heiluu otsa hies;
koittaa renttu vokatella tyttö rukkia.

Toiset:

Tula tuulan tuli tuli tei,
Elli ottanu kukkia ei?

II tyttö:

Ottipa toki - - - kyllähän ne Ellille
kelepas, pyh..?

III tyttö:

Tyyppi sama varmasti,
on se meidän maalari,
joka tuli kutsumatta meille asumaan.
Isä käski istumaan.
äiti tarjos kahviaan,
mulle äijä illan pitkän silmää iski vaan.

Toiset:

— Tytöt, — mitäs te oikein minusta
luulette?

IV tyttö:

Juoru aivan mahdoton
tästä kyllä tullut on,
siksi kannan korteni mä samaan
kekohon?

Toiset:

Mitäs sinä siitä rentusta tiedät?

IV tyttö:

Olen ollut kihloissa,
kohta pari viikkoa.
Haukkumanne mies se juuri
sulhaseni on.

Toiset:

Tula tuulan tuli tuli tei,
mikä kumma sun järkesi vei?

IV tyttö, puhuen:

Älkää huoliko, tulee se vielä vuoro
teillekin jos sormuksia riittää.

Aksu:

Tarinaa Hönttilästä

HÖNTTILÄN VPK PERUSTETAAN

(Sävel: »Kun meidän kaivosta vesi loppuu...»)

On Hönttilän raitilla vilskettä kerran
ja riemua on se tulvillaan.

— Tuli tuli, vaan! siel' lauletaan
ja piirileikkiä tanssitaan.

On syytäkin siihen himpunverran:

On Röhkölän kaivo liekeissä, juu!

— Tuli tuli juu, ei apu tuu,
valkea vaikka voimistuu.

Kun Röhkölä sammutusväkeä huutaa,
niin Rieti vain sylkeä roiskauttaa.

— Tuli tuli vaan, ainoakaan
tuskin huutoa kuuleekaan.

Eetu se silloin aukovi suutaan:

»Tehtäiskös me Vee Pee Koo?»

— Tuli tuli joo, ei kukaan oo
vastaan sitäkään komentoo.

Vaan sitten ei oltukaan yhtä mieltä,
kun puhe tuli johtajan paikasta.

— Tuli tuli taas raikasta
eikä lyöminen ollut aikaista.

Kun voihkien kaikki jo roikotti kieltä
ja maassa vain makasivat kellellään

— tuli tuli mies rähjäämään
ja vaaliin tyrkytti itseään.

Hän yksitellen kaikkia kuuli
ja seivästä heilutti nyrkeissään.

— Tuli tuli tää yskinään
siis valituksi tehtävään.

Ja eihän olekaan se aasimuuli,
mi VPK:ta nyt kuljettaa.

— Tuli tulikaan, mitä vaan
oli Kirppulan Jussi johtajaa.

HÖNTTILÄN VPK:n PALOHARJOITUS

(Sävel: Hääpolska: »Häätalon pirtistä polskan tahti...»)

Hönttilän palokunta harjoituksiin
käynyt on, kun kokemuksiin
ja itse tulipalotilaisuuksiin
ei vain tahdo päästä.
Kutsu on kuulunut kaikkialle:
— Perunapellon laitamalle!
Siellä nyt Jussi ja Rieti ja Kalle
eivät työtään säästä.

Eetu se kantaa tikapuita,
ämpärit on varten muita.
Jussi vain aukoo leukaluita
ja kokee hälytyksin:
»Hönttilän palokunta apuun hätää!
Ei saa muistaa elämätään!»
Muttei pala edes tikkua mätää,
on palokunta yksin.

Harjoitus näin meni ensin myttyyn
ja vesi jäi Eetlan taikinapyttyyn.
»Saataiskos Kirppulan sauna syttyyn?»
Kalle ehdottaapi.
Jussi nyt alkaa suunnitella:
Rieti saa hiljaa seisoskella
ja toiset vilkkaasti kiiruhdella,
kun häntä sammuttaapi.

Rieti jo seisoo kuin virstanpylväs
hajaantuu taas kunta ylväs,
silloinpa Jussi joukkoon mylväs:
»Palokunta tänne!»
Vettä on tultava ketjunansa,
ei oo laiskaa palokansa.
Vihtori lankesi ämpärin kanssa,
muttei jälkeen jälänne.

Rieti jo varotteli: »Elkää, elkää!»
Muttei kukaan tulta pelkää.
Eetu käy tikapuilla Rietin selkään,
vesiämpärin päähän viskoo.
Ämpäri Rietin päähän juuttuu,
siitäpä vasta Rieti suuttuu.
Muoto jo harjoituksen muuttuu,
kun kaikki Rietiä kiskoo.

HÖNTTILÄN VPK:n PRUUTTA

(Sävel: »Kyllähän tulee kuninkaita...» eli »Nappaa piikillä»)

Hönttilän palokunta saanut on pruutan.
Ämmähän siitä jo soittivat suutaan.
Maitoa ootti,
tietoja koitti.
Huhhuhhuh! Kun nähtäis vaan.
Kirppulan Jussi on päällikkö siellä,
toisetkin yhtyvät intomiellä.
Kampi, letku, koko metku
kaikki niitä nyt katsomaan.
Jussi näytti: »Näin!
Kun sitten käsken, että:
Pumppaa, pumppaa, pumppaa, pumppaa!»
Vettä jo letkusta ennätti.
Se pajaa oli päin
ja ahjoon meni vettä.
»Pumppaa, pumppaa, pumppaa, pumppaa!»
Seppä se moukarin lennätti.

Kirppulan Jussi kehua jaksaa:
»Kyllä tämä vehje paljon maksaa.»
Hyöty on suuri
siksipä juuri
huomenna alkaa harjoitus.
Eetu ja Vihtori kampiin tarttuu,
letkussa toisten taidot karttuu.
Annas olla, toiminnolla
päällä on täysi innostus:
»Eetu ja Vihtori, hei!
Nyt päälle kiivas tahti!
Pumppaa, pumppaa, pumppaa, pumppaa
tuonne lantapatteriin!»
Vesi ei lennä, ei,
se vaahtoo vain kuin sahti.
»Pumppaa, pumppaa, jynssää, jynssää!»
Sitten se letku jynssättiin.

Uudesti vauhtiin ja innostus hohti.
Jussikin tohjoksi housunsa johti.
Tahti on taaja,
suihku on laaja,
eipäs täällä kellitä.
Eetukin lehmänkakkuun astui,
Rietiltä vahingossa housut kastui,
muttei se haittaa,
työ kun maittaa.
Eikö kukaan hellitä?
Vihtori sammunee,
mutt kampiin tulee Ranssi.
Pumppaa, pumppaa, pumppaa, pumppaa!
Lisää ilmaa palkeisiin!
Tahti vain taajenee,
kuin kiperän polkan tanssi:
Pumppaa, pumppaa, pumppaa, — P u m !
— Silloin se pruutta halkesi.

HÖNTTILÄN VPK:n PALOAUTO

(Sävel: »Harlia turlia harlia haa, minä poika soitan ja laulan vaan»)

Hönttilään kuuluu taas kummaa ja uutta,
senkin jälkeen kun halkes se pruutta,
kuinkapa liikkeelle päästäisiin,
Kirppulan kaakki kun kuopattiin.

Oli siinä palokunnan periä hukka.
Aateltiin apua, ett höyrysi tukka.
Sillähän huoli se poistettiin,
ett paloauto kunnalle ostettiin.

Siinäpä ajopeli vietävän oiva:
punainen väri ja torvikin soiva.
»Pruuvataanpa kärryllä uudella.
Ylös pojat!» Jussi alkoi huudella.

Eetu se etupäessä veivas ja huhki,
Rieti iski naulalla umpikumin puhki,
vettäkin lanttasi bensiniin
ja paperia toppasi aaloppiin.

Kesä on ja karpäset ilmassa pörrää.
Kärry ei liiku, vaan paikalla körrää.
Katseltiin päältä ja arveltiin:
»Jäätynyt varmaan on tiehen kiinn!»

Onpahan sentään onni taas myötä,
alamäki eessä, ei paljon siis työtä.
»Jarrut on auki.» »Siis tuuppaamaan!»
Auto on saatava kulkemaan.

Liikahti auto ja alamaata huijaa,
alle oli jäädä pari juoruavaa muijaa.
Varjelkoon taivas ja siunatkoon!!!
Se vierähti äyräältä jorpakkoon...

Voi himskatti, täytyy jo kynsiä päätä,
kun ollut ei järvessä alkuunkaan jäätä.
Palokunta kiroten ja harmissaan
jalkasin saa taas käydä vaan.

HÖNTTILÄN VPK:n PAATTI

(Sävel: »Kapteeni katsoi horisonttihin...»)

Nyt Hönttilässä palokunnalle
oma paatti hankittiin,
ravistunut rakosiin.

Ja kunta marssi heti rannalle
ja tiellä laulettiin:

Huhhei! On meillä uljas paatti!
Koko kunta tänne vaan
paattiamme katsomaan.
Huhhei, tää palokunnan paatti
pian vetten päälle vaan.

Ja Jussi heti ryhtyi määräämään:

»Lyökää taajaan paikkoja,
kylkiin peltilaikkoja.»

Ja kunta siitä heti hääräämään;
pian murhe kaikkoaa:

Huhhei! On meillä uljas paatti!
Koko kunta tänne vaan
paattiamme paikkaamaan.
Huhhei, tää palokunnan paatti,
pian tällä soudetaan.

Niin lyödään paatti peltipanssariin,
että puun jos polttais pois,
valmis sotalaiva ois.

Ja laskettaissa sitä laineisiin
sen ristiä myös vois.

Huhhei! On meillä uljas paatti!
Koko kunta kiinni vaan,
paatti veteen saatetaan.
Huhhei, se olkoon Marakatti!
Pulipullo pirstotaan.

Jo Jussi seiso peräpenkillä,

Rieti juoksi puskan taa,
huusi: »Vähän vartokaa!»

Kun Rieti viipyy hätälenkillä,
niin toiset laulhaata:

Huhhei! On meillä uljas paatti!
— Mutta nyt se jättäkää.
Rieti mukaan etsikää.
Huhhei! Tuo puskatiplomaatti
oli pakko herättää.

Kun Jussi katsoi horisonttihin,
näkyi maata rannoilla,
vana veneen kannoilla.

Jo Rieti kauhoi vettä konttihin,
muut tempoi airoilla.

Huhhei! Ei paatti ole unta,
vettä vähentää kun vois...
Rieti veti tapin pois.
Pul, pul! Nyt uljas palokunta
vain rantaan, rantaan uis.

KARKAUSLAULU

(Koko ryhmän laulamien säkeistöjen sävel: »Raatikoon»,
esilaulajan: »Tuoll' on mun kultani...»)

Kaikki: Raatikoon, raatikoon! alkaa vanha veisu.
Kyöpeliin, kyöpeliin, täytyy tehdä reisu,
kun ei itsellensä miestä saa —
eikö tämä karkausvuonna ole katalaa.

Esilaulaja: Allapäin ja pahoillaan on vanhapiika parka,
ujo silmää iskemään ja flirttailussa arka.
Miehet pakoon laukkaa — voi ikäneito raukkaa —
kahvipannu vaan on hällä lohtunaan.

Kaikki: Karkauspäivänä oli tyyli toinen,
mutt nyt kellossa on jo ääni moinen,
nainen itse kävi hyökkäämään,
mutta miehet karkuun juoksi; säästi itseään.

Esilaulaja: Vaikka vähän kohtalokin vanhaapiikaa suosi,
antoi hälle tilaisuuden joka neljäs vuosi
käydä miehen kimppuun kuin kerjäläinen limppuun —
vastustamaton nainen silloin on.

Kaikki: Hirveää on kun nää vaivat meni hukkaan,
huuletkin punattiin, laineet pantiin tukkaan.
Voitto kaunis meille kangasti,
mutta miehet peloissansa karkuun livisti.

Tällaiset, tällaiset, oli meillä tuumat,
veri ol' levoton, tunteet tulikuumat.
Vaan kun miehet pani hanttihin,
täytyy tästä Kyöpeliin juosta kuitenkin.

(Hyvän esityksen edellytyksenä on kaikkien kisällittärien
pukeutuminen vanhanpiian karakteriin. »Raatikoon»-
sävelen avulla voi näyttämölle tulo ja sieltä poistuminen
mainiosti käydä tanssien.)

LEIRISTÄ TOISEEN

(Sävel: »Rosvo-Roope»)

Jos politiikka, ystäväin, on sulle tärkeä,
niin käytä tarkkaa harkintaa ja selvää järkeä.
Voi politiikko puhua ja laulaa, viheltää.
Jos liiaks huutaa, silloin kurkku käheäksi jää.

Jos tahdot vielä harteillasi kantaa huolia,
jos tahdot vielä elämäsi varjopuolia,
niin korjaa luusi kokoomuksen herraskarsinaan —
ja suolivyötäs jatkuvasti kiristele vaan.

Jos hoipertelu joka suuntaan sull' on pyrkimys,
on mieleen sulle keskikansan johdon änkytys.
Se vaikka sulle heilumisen taidon opettaa,
niin tuskinpa se leipähuolet silti lopettaa.

Jos tahdot itses kipeäksi maksaa maidosta,
niin asfalttien kyntäjien tykkäät taidosta.
Sä nahkas heille luovuta, niin piankin huomaat sen:
Jäät syömättä kuin muinoin mustalaisen hevonen.

On komukoilla myöskin konstit joilla narrata,
ja köyhän kansan kannatusta kokoon haalia.
Rauhankyyhkyt, adressit ja jutut räikiät,
Hertat, Pessit, Kyllikit ja Armas Äikiät.

AJAN AINEKSIA

Kesä tulee, linnut laittaa pesiänsä puihin,
reumatismi talven mittaan pesiytynyt luihin,
mutta hip hei juu, kyllä kaikki kluttaantuu
kun on linnuilla laulu- ja meillä pesäpuu.

Kurkistellaan kevättalven tapahtumain puoleen,
oisko syytä iloon vaiko murheeseen ja huoleen
ja hip hei juu jne. — — —

Laululle ei Warsovan nyt satamissa haista,
halvemmallalla pirtua saa argentiinalaista,
hura hip hei juu, kyllä kaikki kluttaantuu
ja hymyssä on illalla jätkän suu.

Komukoilla suru on niin vaikea ja suuri,
kun ei tahdo läpi mennä »nyrkkitiktatuuri»,
mutta hip hei juu jne. — — —

Kai nyt siellä julistetaan aivan tuota pikaa,
että kesän tulokin on Varjos-juntan vikaa,
mutta hip hei juu jne. — — —

Vaikeaa myös haudassaan on olla Lönnrotilla
kun on kansaneepoksesta herrat riitasilla,
ja hip hei juu jne. — — —

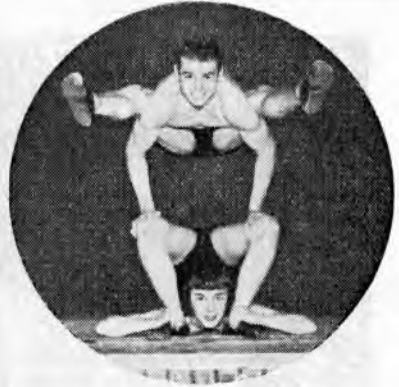
Suomen kansa koettaa tehdä Olympia-kassaa,
rahapussi seljällänsä vierahia passaa,
sillä hip hei juu, sillä kaikki kluttaantuu,
kun on toisilla huvitus- ja meillä leipäpuu.

Jos ei ole asuntoa, vähän vartokaatte.
Vierahien lähdettyä kylpyhuoneen saatte,
sillä hip hei juu, kyllä kaikki kluttaantuu,
on linnuilla laulu- ja meillä pesäpuu.

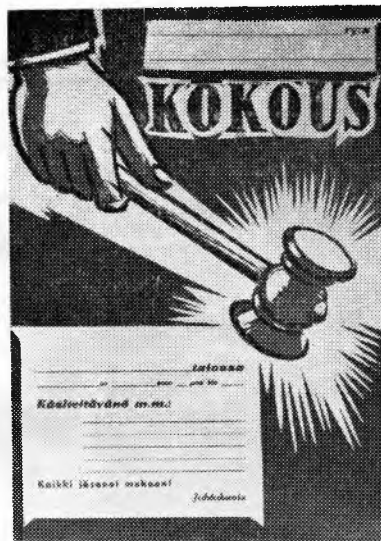
Välitämme juhliinne

SOITTAJIA,
TAITOVOIMISTELIJOITA,
KUPLETTILAULAJIA,
TAIKUREITA,
HUMORISTEJA,
KUULUTTAJIA
ym. ohjelman suorittajia

Ohjelmapalvelu r. y.

Kaivokatu 8
Helsinki

Tiedättekö,

että Ohjelmalvelu-vakiojulisteiden kokoelma käsittää nyt parisenkymmentä erilaista mallia.

Tämän lisäksi on lähes kaikista malleista saatavissa erilaisilla väreillä painettuja kopioita.

Nimenomaan kesäkautta ajatellen on juuri valmistunut uusia »lava-aiheisia» julisteita.